

له يادی مهولهوی دا

یادکردنه‌وهی میری شاعران مهولهوی

۱۲۲۱ - ۱۲۰۰ ی کۆج

۱۸۰۶ - ۱۸۸۲ ی زاین

عوسمان محمد هورانی

قوربان! ریم‌به له کلپه‌ی عه‌شقا

له‌گرمه‌ی جه‌زه‌ی به‌سۆزی مه‌شقا

له‌ناو کورنووشگه‌ی گری یاران

له‌گه‌ل هه‌ی‌دادی دهرده‌داران

بێ‌ئاگا له‌ خو ، نوێژی دابه‌ستم

هانام هیناوه ، دس‌به‌ره‌ ده‌ستم

با له‌سه‌ر چاوه‌ت که‌مه‌ی لیو تهر که‌م

به‌ بانگی ئه‌مشقت گویی گه‌ردوون که‌ر که‌م

خوشکان! برابان!

ئه‌م کاته‌تان باش .

له‌ یادی میری شاعرانی کوردا ، مهولهوی ، هه‌ندێ لایهن

به‌سه‌ر ئه‌که‌مه‌وه ، هیوادارم په‌سه‌ندو به‌جێ بن .

(۱) بهرهمه کانی مهولهوی :

بهر له هه موو شتی ، مهولهوی به شاعیریکی مهن و بههرمهندی دانسقهو بیوتینهو هه لکه وتوو ناسراوه . له بهرتهوه دیوانی هۆنراوه کانی به یه کهم بهرهمی دانه نری . به تایبهتی ههر له و کاته شهوه ناوهزی په بیدا کردوو تا ئه وه ناسه یه ی سهری ناوه ته وه ، جۆشی شیعر ، خوین و مۆخ ئاسا ، به سهرایا بوونیا ، ههر سهری کردوو و کوتاییی بو نه بوه . له سهریکی که شهوه مهولهوی به زانایه کی زۆر پایه بهرز ناسراوه ، وه کوو به ریژ مامۆستا مهلا عبدالکریمی مدرس له لاپه ره (ح) ی پیشه کی دیوانه کی مهولهویدا ئه فهرموی : « به تایبهتی له عیلمی که لامدا دهستیکی بالای بووه . ئه و دانراوانه ی له پاشی ماونه ته وه هه موو له عیلمه دان » (*).

(۲) ورده کاری له هۆنراوه ی مهولهوی دا :

مامۆستای نه مرو به تواناو پیشره و ، علاءالدین سه ججادی ، بهر له هه موو نووسهریک ئاورپی له لایه نه جۆراو جۆره کانی هۆنراوه ی مهولهوی نهر داوه ته وه . . . به یک لایه نه ، ورده کاری زۆر ورده له هۆنراوه کانی . . . بو ئه م مه به سه ته ش چه ندان نمونه ی دلکیش و سه رنج راکیشی هیناونه ته وه ، لیره شا بو سه رده قی که مچ درێژه پیدانی ئه م لایه نه پر له هونه ره ی مهولهوی هونه رمه ند ، زۆر له جیی خۆیا به تی که له لاپه ره ۳۰۱ میژووی نه ده بی کوردی دا ، چاپی دووم ، سالی ۱۹۷۱ ، سه رنجی ئه م تا که هۆنراوه یه بده ی :

(*) کاک عوسمان له سه ره تای وتاره که یا کتیه عه قیده کانی مهولهوی به سه ر کردوو ته وه . له بهرتهوه ی وتاره که ی کاک فاتیحی مامۆستا مهلا که ریم بو ئه م بابه ته ته رخان کراوه و نووسراوه که ی کاک عوسمانیش هه ندی ئالۆزی تی که وتوه ، وامان به باش زانی ئه و به شه ی لی لاده ی .

گول چون یووی نازیز نهزاکهت پۆشان

وه فراوان چون سهیل دینهی من جۆشان ...

به لێ ، دواى رامانیکی زۆر توول و پر له سه سرمان ، مامۆستا سه ججادی پسرۆرو شارهزای جیهانی مهولهوی ، زارنه کاتهوه و نه لێ : « ئایا بیجگه له مهولهوی ، کیی تر بی بتوانی ئەم جۆره تهشبهه ریک خاو بلێ ، نه جوانی و نهزاکهته ، که له یووی گول دایه ، نهوه وه کوهی یووی نازیزم وایه ، به فراوی کویستانه کان که نه تویتهوه ، نهوه له لافاوی فرمیسی خۆشهویستی من نه چی !! ... مهولهوی تهنها بهم شیعهی ، به جارێ نه ده بی کوردی هه ل گێرایه وه .. مه بهستی مامۆستا سه ججادی نهوه یه که شۆرشیکی تیا به رپا کردوووه به ره و پیتی بردوووه - ... پاشان نه لێ : زۆر حه یقه ، تا ئەم شیعه وه ستابن نه هلی به لاغه و به یان بلین « ابو حنیفه کابی یوسف » - مه بهستی نه وه یه ، که کهس ناگاته مهولهوی ...

به ره مه کانی مهولهوی پر له نموونهی ره وانبیزی و ورده کاری و سه لیهی بهرز ، ته نانهت هه ر تاکه هۆنراوه یه کی بگری ، هه موو لاینه هونه ریه کانی تیا کۆبوونه ته وه ، ... له م بواره داو به شیوه یه کی کورت ، چه ند هۆنراوه یه کی تر به سه ر نه کهینه وه ..

یه کی له خانمه شوخ و شهنگه کانی جاف ، داوا ی نزیه کی چاوه زاری لێ نه کات ، مهوله ویش له گه ل هۆنراوه یه کی زۆر ناسکا دوعا که ی بۆ نه نیری ، له سێ دیرا وا نه لێ : ددرووی به ستنی دوعا که ، ره گو و ریشه ی دلی هه لاهه لامه ، به رگه که شی په ردی جه رگی ده رده دارمه ... پاشان پیتی نه لێ : ئەم نوشته و نزیه دیارده و نه ریتیکی باون ، نه گینا جوانی تو نه وه نده له راده به ده ره ، ته نانهت چاوی خه یالیش ریکای گوم کردوووه ناتوانی بتدوژیته وه ، پاک و بێ گهردی یووی تو ئاوینه که ی جه مشیدی

شهرمزار کردوه ، که هموو شتیکی تیا ئه بئیرا ، ئیتر چاوی پیسو بهد
که سهیری تو بکات مه گهر ههر خۆی بیئنج و کار له خۆی بکا . . .

تعویدبهند ریشهی دلهی سهه پارهم

بهرگش پهیرهی جهرگه وه دهره ناوارهم . . .

تو یهند نازکیت جه همد و بهردهن

بینایی خه یال راگهش گوم کهردهن

سه فات خه جالهت دان وه جامی جهم

دیهی بهد مهر عه کس وئیش بدیق وه چه م

[بروانه : مهلا عبدالکریمی مدرس - دیوانی مهولهوی ، ۱۹۶۱ ،

لاپهیره ۲۳۲] .

کس نییه له دۆخ جهستهی پهستی و پهژاره و دژواری بهدهر بی ،
ههرکه سهش به چه شنی باری ناهه مواری دهروونی خۆی دهرئه بری ،
دباره مهولهویش به شیوازو ریازی دانسقهی خۆی ئه م لایه نهمان بو
دهرئه بری و ئه لئی :

خه یلیتوهن خه ریک زاگه ی زه حمه تم

به لکسو وه را بو ، به رشو عوسره تم

فه لک وه به ختم مه گهس مه کیانو

وه را که ی ره حمه ت هه مدیس مه ریانو . . .

با وردبینه وه بزاین چی وتوووه : ده میکه گیرۆدهی ناهه مواریم و ،
وام له زه حمه ت و سه خله تیا و ئه مه وی رزگارم بی ، جا ههر چه نده خه ریکی
اکوزاند نه وهی خالی پیتی - زئی - ده بم بو ئه وهی (زه حمه ت) بکهم به
(ره حمه ت) ، له پر فه لک میتشیک ئه نیرئی و دووباره ئه ری به ته وه به سه ر
پیتی - ری - داو ، ره حمه ته کهم ای ئه کاته وه به زه حمه ت و دیسانه وه
به ناهه مواری ئه میتنه وه . . .

له سهردمی پیریشیا ، که نهرا ده بهدر له پهلو پو که وتووه ، به
شیوه یه کی زور ناسک و جوان و بهجوش دیمه نی پیریمان بو
نه کیشی و نه لای :

پیشانییم ههوس زانووش جازمه ن

ته عظیمی جناب پیری لازمه ن

بالا که رده وه مهیل نهو لای پهستی

وردیکلانه ن دهر وازه ی ههستی ،

له تاکیکی تریشا نه لای :

پوسی کووسی گوش نم کیشا کهم کهم

نی سهر نهو سهره ن دوورینه که ی چه م !!

له وردبوونه وه له م چند دیره بهرزه دانسقانه ، له تویی نه ندیشه و
بوچوونی نه م شاعیره فهیله سووفه دا فلسفه فهیه کی زور قول
به دی نه کری ... با گوئی لی بگرین و بزاین مه بهست و اتای نه م
تسیرانه ی چین :

ناوچه وانم ئاره زوی ته و اف و ماج کردنی نه ژنوکانم نه کا ، چونکه
پیری هاتووه به پیرمه وه پیویسته نه روویا به م چه شنه بچه میمه وه و ریزی
به رزی لی بگرم !!

بالا ریک و راسته که ی جارانیشم ، دووباره بهویننه ی کانی
له دایک بوونم ، به سهر خویا چه ماود ته وه ، گه لای بچکوله بووه ته وه ،
بوچی !! ... چونکه دهر گای ژیانی نه و دنیا ، که گویره ، زور بچکوله یه ،
به م چه شنه ش نه ب ناتوانم پیا بچم ... خو نه گهر له جهسته ی گوئی و
چاویشم نه پرسی ، به م چه شنه یه : پیستی ته پتی گویم ، ورده ورده
شیی کیشا وه ، له جیاتی دهنگ و زرنگه ی جاران ته نیا ههر ته په یه ک دیته

گویم ، دیاره که تپل و دد فیش شتیان کیشا ، هەر ته په یان نیوه دی ،
 بۆیه کهمی له سهر ناگر رانه گیرین بۆ ئه وهی شتیان نه مین و زرنگه یان
 یی . . . چاوه کانیشم به راده به ک کز بوون که به ئاسته م ترووسکاییان تیا
 ماوه ، هه مووشتی ههر به دوور دیته پیش چاوم و هیچ شتی
 تاقی ناکه مه وه ، وینه کهش ههر به وینه ئاوه ژوو کردنه وهی ئه م سهرو
 ئه وسهری دوور بین ئه نوینی . . .

له م هه لویسته دا ئه م باسه م دیته وه یادو به پتویستی نه زانم
 به سهری بکه مه وه : کاک جه مال ره ئووف ، که ئیستا مامۆستای زمانی
 ئینگلیزی به ، له سالی ۱۹۶۶ دا ، له دانشگاهی به غداد له به شی زمانی
 ئینگلیزی دا بو ، و ایزانم ئه وساله ش دواسالی بو . جارێکیان هاتبو وه
 بۆ کۆشش و ده ور کردنه وه ، رۆژێکیان دیم خهریکی له بهر کردنی چوارینیکی
 شاعیری ناوداری ئینگلیز ، خاوهنی « به هه شتی ون بوو » « جۆن ملتن » ،
 ئاگاداری کردم که پرۆفیسۆری ئه ده بی ئینگلیزی ، که ئینگلیزه ،
 پتی راگه یاندوون که ئه م چوارینه نمونه ی به رزی به ره می ملتنه ، که
 باسی پیری و نه مانی بینایی و بن هیزی جه سته ی ئه کا ، له م بواره شا هیچ
 شاعیری هاوشانی نه کردووه . . ئه م چوارینه ش به شیوه به کی زۆر جوان و
 دیار له سهر گۆره که ی نووسراوه . . .

منیش ، ئه و سێ دێره ی مه وله ی ، که باسه م لیه کردن ، بۆم
 خوتنده وه به رافه و لیکدانه وه ی توردی ته وا وه بۆم نووسیه وه
 تکام لێ کرد که پیشانی مامۆستا که ی بدات . . پاش ماوه به ک که گه رایه وه
 ئاگاداری کردم که مامۆستا که یان گه لێ هۆنراوه کانی مه وله یی به سه ند
 کردوون و ، پێ هاتووه له وانهی ملتن کایگه رترن ، ته نانه ت داوای کردبوو
 زیاردتی گۆره که ی مه وله ی بکات . . به لام به داخه وه ، ریگی گوندی
 سه رشاته ی ئه به ری سیروان ، که هه تا هه تابه مه وله ی ئارامی تیا

گرتووہ قہدغہ بوو ، تا ئاواتی ئو مامۆستایہ بەدی یینین و بزانی چتر
 سەر ههڵئەدا . بەلێ ، ئەوێش (مەلتن) ی ئینگلیزەکان کە شان بەشانی
 شەکسپەر شانازی پێوە ئەکەن و ، لەو ئیمپراتۆریەتەدا ژیاوە ، کە خۆری
 لەسەر ئاوا نەبوو ، ئەمەش مەولەویی کوردان کە لە شاخەکانی هەرمانی
 دوورو دوور دەستا ، ژیاوە ، لەگەڵ ئەوێشا هەموو بەرەمەکانی
 گەشتوونەتە رادەئە موعجیزە ... بەلام لەگەڵ چەپگەردیی رۆژگاری
 سەرپێچ و نالەبارا چی ئەکری !! لەبەرئەوێ مەولەوێش یەکیکە لە
 هەلکەوتووێکانی ئەم کوردەوارییە ، ناکرێ لای بیانیان دەنگ بەداتەو
 ناوی لەناو ناودارانا بهێنرێ ..

x x

مەولەویی نەمر ، لە وردترین وینەدا ، جوانترین و رەزەکاری
 نواندوو . بۆ نمونە ، کاتی سەرنجی دەرچوونی دوو کەلی قلیان - واتە
 سەبیل - ئەدات ، وا بەرز ئەبێتەو ، لەسەر خۆ ئەلقە یەکی پێچاوپێچ و
 لاول دروست ئەکات ، چێژو بەرامە یەکی خۆش بە مژگی قلیان ئەبەخشێ و ،
 ئەلقەو قەفی دوو کەلەکش بە پێچی پرلۆولی زولفو پەرچەمی لەبیل
 ئەچوینێ ..

هەرچەندە بۆ خۆم گەلێ لە دوو کەلەوێ دوورم ، بەر بەرە کانی
 ئەکەم ، لەگەڵ ئەوێشا پۆشم هەبە ئەگەر بلییم ، بێت و رێ بەدرێ ئەم دوو
 تاکە ی مەولەوی بخرینە سەر پاکەتی جگەرە ، لەبەر خاتری هۆنراوە کە
 شەیدایانی دوو کەلی زیان بەخش زۆرتر ئەبن .

ئەم هۆنراوەیەم لە خوالێ خۆش بوو مەلا عەلی سەنجەری (۱۹۱۷ -
 ۱۹۸۷) وەرگرت . بۆی باس کردم کە بەر لە شەست ساڵ لە مامۆستا مەلا
 عبدالصمدی رەزاوی سەر بە شاری سنە وەری گرتوو . کاتی کە بۆم
 باس کرد ، مامۆرەشید هەمەوێند (۱۸۸۶ - ۱۹۷۵) لە دەسنووسێکیا بە ناوی

خۆبیره تووماری کردووه ، دکنیای کردم که ئەو داویەتی به مام رهشید . .
ئەمەش هۆنراوهکیه :

دووکه‌لی قلیان وەش نەفسبۆه‌ن

ئەلقەش به وینە‌ی زولفی کەسبۆه‌ن

وەختی هورمزۆ ، مەمەرۆ خەیلی

ئەلقە مەپیکۆ ، چون زولفی لەیلی

x x

(۲) هەندی شاعیر که کاریان کردۆته سەر مەوله‌وی و به‌ره‌میان

ناویته‌ی هۆنراوه‌یه‌تی :

بچ کومان تا دوا هەناسە‌ی ژبان مرۆف فیر ئەبی و فیر ئەکا ،
وهرئه‌گری و پیتشکەش ئەکا ، دەوروبەر کاری تین ئەکاو ، کارئەکاته سەر
دەوروبەر . . . ئەمە دەستوورو دابو نەرتی ئەم سەرزەمینە به‌رینه‌یه‌و ،
مەرجی سەرەکیه‌ بۆ پته‌وکردنی پتوهندی مرۆفایه‌تی . . هەر کەسیتکیش
نکوولی لەم نەرت و یاسایه‌ بکات ، لەعاستی راستی و مافی ره‌وادا خۆی
نابه‌لەد ئەکا . . .

یه‌کچ لەو شاعیرانه‌ی که زۆر کاریان کردۆته سەر مەوله‌وی ، مەلا
مستەفای کوری مەلا ئەحمەدی بیتسارانە ، که به‌ بیتسارانی ناوی
دەرکردوو ، دوو سەده‌یه‌ک پتیش مەوله‌وی زیاره ، ۱۶۶۱-۱۷۰۲ . . .

ئەم کارتین کردنەش ئەگەر پتیه‌وه بۆ سەرده‌می لاوی و فه‌قیتیی
مەوله‌وی . . دیاره که لەو سەرده‌مه‌دا شیعره‌ پاراوه ناسکه ره‌سه‌نه‌کانی
دل و دەروونی (بیتسارانی) ی شه‌یدای راستی و پالکو راسته‌قینه ،
بوونه‌ته سەرمەشق بۆ مەوله‌وی . . کاتیکیش مەوله‌وی بووه به‌و
مەوله‌وییه‌ی ده‌نگی دایه‌وه ، کاره‌که هەر به‌رده‌وام بووه ، ئەم پتوهندی به

گیانی به هر دریژی کیشاوه ، به وینهی نهمه کداران ، له گهلی شوینا ، تان و پۆ ئاسا ، ههستی رهوانی ئاویتهی جیهانی ساده و رازاوهی بیسارانی کردوو . . له گهستی دیوانه کهی مهولهوی لهمهر مهلا عبدالکریمی مدرسدا ، به زنجیره ههندی لهو هۆنراوانهی بیسارانی بهرچاو نهکهون . . شیای بایه ، که هۆنراوه کانی بیسارانیم له بهر دیوانه ده سنووسه کهی لای خۆم دیار کردوون ، که له بهر ده سنووسی مامۆستای زۆر شارهزا ، به ریز سهید طاهری هاشمی تو مارم کردوو ، ده میکه ته و ام کردوو و چاو مری چی چاپه رهنگه مهولهوی ههندی هۆنراوهی تری بیسارانی خواستبن و من پێیان تهزانم . .

ل ۷۱ :

شهوون ، خه لوه تهن ، مال بێ ئه غیارهن
ئالهم گرد و تهن دۆس خه بهردارهن

ل ۱۰۸ :

ئینه گرد جه وهخت نادانیم بییهن
فهسلی سه ره هستی جوانیم بییهن
ئیسسه ، ها جه گشت په شیمائیم بهرد
وادهی پیرمهمن ، جوانیم و بهرد
کوچی دوایمهمن ، یوانم تۆبه
تۆبهی تۆبه مهمن ، که ره مدار تۆبه

که به شیکه له هۆنراوهی « کهردوون بهردهنم . . . »

ل ۳۰۰ :

یا کاغز بریان ، یا مه للا مهردهن
یا خو عارتهن دۆس وه یاد کهردهن

ئەم دېرە ، پايە بەرز ، شېخ عوسمان سراج الدینی تەوئیلە کە
شېخ و پیرۆ سەرچاوەی گەورە ئیلھامی شیعری مەولەوی بوو ، بۆ
مەولەوی نووسیوە ، بۆ ئەوەی بیجووئینی و نامەبەکی بۆ بنووسی ...
بەم چەشنە ، بەم دېرە بیسارانى زۆرتر هەستی ناخی مەولەوی
ئەبزۆی ، لە وەلاما هۆنراوەبەکی زۆر بەرزو قوول و رەوان بۆ شېخ
عوسمان ئەنیری ، کە بەم دېرە دەست پێ ئەکات :

شېخی دەولەمەند بەهرەى سەرمدى
یاگەى حەقیقەت ، جیاوەى ئەحمەدى

واتە : ئەى شېخی دەولەمەندی بەهرەى نەمرو نەبراوەو ، مەلبەندی
هەلبەتتى رووناکى راستەقینەى پێغەمبەرى ... « براوانە مەلا
عبدالکریم مدرس ، دیوانى مەولەوى ، ل ٢٩٨ » ... شىاوى
یادخستنه وەبە ، کە هۆنراوەکەى بیسارانى بەشیکە لە هۆنراوەى
« چراخ ، کامەن ... »

ل ٣٣١ :

بەلام تاقەتێ ، های هەورە ئامان
ها نە سەفەردا شای نەونەمامان

ئەمیش بەشیکە لە هۆنراوەى « هەورى نو ئامان .. »
ل ٣٣١ :

گۆشەى سیامال هورداو دیاو

چون ماتگ نە گۆشەى هەورە سیاو

ئەمیش بەشیکە لە هۆنراوەى « شیرین نیاو .. »
ل ٤٣٦ :

بیسارانىبەن نە تۆى فەردى من

خەم چەنى خەمان زوو مەبۆ ساکن

نهميش به شتيكه له هونراوهي « ياران كڼي ديهن » . واتاي نهم تاكش
به م چه شنه يه :

بيساراني وا له تويي هونراوه ماو ، هاوههستي ناخي گيانمه ،
چونكه خهم له گهل خهما ، واته كو بوونه وي خهمباره كان له كور يكا نه بيته
مايه ي نارام بوونو سووك بووني باري خهم ...

همر كسي خهمبارهن به يو وه لاي من
خهم چهن ي خهمان زوو مه يو ساكن ...

x x
x

نه حمده به گي كو ماسيش ، كه به خالوي كو ماسي ناوي نه با ، خولي
گوره و كار يگهري تايه تي له ژيان و باري دهر ووني مه وله وي دا هه بووه ،
له هونراوه كانيا كه يادي نه كات و ناوي نه با ، ناشكرا دياره كه هاوههست و
هاورازو هاوده مو هاو فهد ي گياني به گياني بووه . . نهم خو شه ويستي به
راسته قينه به واي كر دووه كه له ناخي گيانه وه كار بكنه سهر به كترو ،
بيرو نه نديشه و رازي گياني لاي به كترو بدر كيننو ، شوين په نجهي
هه ريه كه يان له به ره مي نه وي تر دا ديار ين ... لي ره دا يو نمونه چهند
ديره هونراوه يه كي نه حمده به گي كو ماسي به سهر نه كه ينه وه ، كه وان له
تويي هونراوه به رزو ، ين گهر دو نايابه كاني مه وله وي دا له گهل
ناماژه كردن دا ، يو لاپره كاني ديوانه كه ي له مهر به ريز ماموستا مه لا
عبدالكريمي مدرس ...

لسه لاپره (۲۰۲) دا ، دوو تاك هونراوه به ناوي مه وله وي به وه
تومار كراون و له به راويزا ماموستا مدرس هوو ليكدا نه وي هونراوه كه ي
به م چه شنه نووسيوه : مه وله وي نهم دوو شيمره ي له كاتيكا و توه ، كه
خه ريكي خهنده ق لين دان بووه يو خانوو ، وه رامي دوستيكي ين نه دانه وه
كه گلله يي اين كر دووه ، له سهر نه وه خستويه ته پشت گوي ... پاشان

دیتسهسر لیکدانهوهی هردوو شیعه کهو ئه فهرموئی ، خاک به زۆر
توانای خۆی گرفتاری کردوو ، یادی برادرانی له بیر بردوو مه تهوه ،
ئیتستا وا به بهرزبی بالام خاکو بهرد له سهرم که له کههی کردوو ، نه ریگه
ههیه وهرامی بدمهوه ، وه نه ماوه ههیه قسه بکه . . مهولهوی له
دوو شیعه دا خۆی شو بهاندوو به مرئوو له گۆرا ، که ماوهی قسه کردوو
توانای وهرام دانهوهی نه یی . . .

ئهمانهش دوو دیره شیعه کهن :

خاک وه دهستی زۆر زنجیرم کهردن

یادی ههرازان جه یادم بهردن

هاوقهه خاکو سهنگو وه جهسهه بارن

نه راکهی جواب ، نه جای توفتارن . . .

ئهم دوو دیره شیعه ، هه رچهنده له رواله تا کهمی گۆرراون هی
خودی مهولهوی نین و ، هی ئهحمه ده بهگی کوماسین . . ئهشکرئ ئهم
نخته گۆرانکارییه ، یا له ئه نجامی ده ماو ده م کهوتن و یوو نووس کردنهوهی
چه ند جاره وه سهری هه ل دابن ، یا له ئه نجامی کاری قوولی کوماسی
له سهر ناخی مهولهوی ، مهولهوی بلیمهت به شیوه یه کی زۆر نزیک له
ئه سلی هۆنراوه کهی کوماسی دای رشتنه وه ، . . . یا ئهشکرئ له هه ندی
ده سنووسا به هه له به ناوی مهولهوی یه وه تو مار کرابن . . له گه ل تیبینی
ئه وه دا که هردوو دیره شیعه که پاشو پیش کردنیان به سهرا هاتوو . .
بۆ ساخ کردنهوهی ئهم دوو دیره ش ، با سهرنجی هۆنراوهی « گلکۆی
تازهی له یل » ی ئهحمه ده بهگی کوماسی بدهین ، که له گۆفاری
« رۆشنیری نوێ » دا ، ژماره ٤٥ ، رۆژی ١/١١/١٩٧٥ ، له گه ل
پیشه کی و فهرههنگۆکو لیکدانهوه دا بلوم کردۆته وه ، له بهشی
عه ره بیه که شاو له دوا لاپه ره دا ، مامۆستا محمادی مه لا کریم ، له ژیر

سەرباسى - مئوى الحبيبة الجديد - دا ، بە شىۋەيەكى زۆر وردو
جوان وەرى گىپراۋەتە سەر زمانى عەرەبى ...

لە ۋەلام دانەۋەي نازدارەكەيا ، دوۋەم دىرەكەي ديوانى مەولەۋى
چوارەم دىرەم بەم چەشنىيە :

راي جواب نىيەن ، دل بىن قەرارەن
خەيلىن سەنگە ۋە خاك ۋە جەستەم بارەن

دىرى يەكەمى ديوانەكەش ، بىر تىيە لە دىرى شەشەم
بەم چەشنىيە :

خاك ۋە سەنگ ۋەي تەمور زنجىرم كەردەن
نازارانى وىم جە يادم بەردەن ...
ل ۴۲۷ ، ھۆنراۋەي :

نەماناي بەھەشت پىشانىي نوورى
نازىز ۋەي سفتەي دۆزەخى دوورى

ۋاتە : نازىرەكەم ، ناۋچاۋى نوورانى خۆت پىشاندا بەم سوۋتاۋى
دۆزەخى دوورىيە ... بەلىن ، مەولەۋىي نەم ، كۆتابى ھۆنراۋەكەي
بە چەند دىرىكى زۆر بەرزو جوانى خالۋى كۆماسى دەھىنىۋ ، چىزو
بۆيەكى زۆر خۆش ۋە كارىگەر بە رەۋان ئەبەخىنى ۋە ئەلىن :

بۆلەند كەر مەقام « دلسۆز » ۋە پراسى
تەنزىلەش فەردگەل خالۋى كۆماسى :

رۆى ۋە سلت ھەر بىم ئەي پوۋە پىم بى
جەو بۆنۋ ھەر رۆ رۆ رۆ خدىم بى
ئىسە ھا فەلەك نىشان دادەن پىم
ئاي ترسىياكەكەي گىرئاۋەردە وىم

ئەمجار كىن تاقەت دوورى تۆ دارۆ
 دەك بەرقى غەزەب وەجەستەم وارۆ
 چراخم جەى رۆ ، چراخم جەى رۆ
 مەن جە رۆى ئەزەل مەتەرسام جەى رۆ

مامۆستا مەلا عبدالكريميش بە شىۋەبەكى زۆر جوان دىرەكەى
 مەولەوى و دوو دىرى بەكەمى كۆماسى بەم چەشنە لىك داۋنەتەوہ :

« كاكەى گۆرانى يىز ، ھاوار بۆ ئاۋازە خۆشەكەت ، تووخوا دەنگى
 لىق ھەل پەردە نقامى دلسۆزمان بۆ بلىق ، بە شىعەرى خالۆى كۆماسى بەوہ ،
 ئەورۆژەى كە پىت كەيشتم ، ترسى ئەمروم لە دلآ بوو ، لە بەر ئەوہ خووم
 دابوۋە ھاوارو رۆرۆ ، وا ئىستاش فەلەك ئەوہى پىشان دام كە لىق
 ئەترسام ، ئاى ھاوار بۆ مەنى ترساوى گىر خوار دوو . .

واتاى دىرى سىيەمى كۆماسىش بەم چەشنەبە :

جا ئىستا كىن تواناى دوورى تۆى ھەبە !! دەك ترىشقەى پر لە
 قىن و ھەرەشەو غەزەبەم بەسەرا بىارى . .

x x

ئەم كارتىچ كەردنەى باس كرا ، ئەوہ ناگەبەنچ كە بە ھىچ چەشنى لە
 پلەى پرسەلىقەو بەھردى خواىى مەولەوى بىتتەخوارى . . تەنيا مەبەست
 لە پىن زانين و ئەمەكى خاۋىنى (مەولەوى) يە بەرانبەر بە نازداران و
 دۆستانى گيان و دەروونى ، ئەگىنا (مەولەوى) ھەر يەك (مەولەوى) بەو
 تەنھا بۆ خۆى (مەولەوى) لوتكەبەو ھەر لوتكەبەو ، لە روانگەى
 راپەرموون و باوہر بە خۆوہ ، بە باتكى بەرزو ئاشكرا ئامازەى بۆ ناوى ئەو
 شاعىرانە كەردوہ ، كە لە توپى ناخى دەروونى تان و پۆن . . ئەگىنا
 مەولەوى ھەرگىز لەگەل ئەوہدا نەبوہ ھىچ كەس دزەكى بۆ بكات و ، لە

بهره‌می که سانی تر هه‌ئینجی ، مه‌وله‌وی له‌گه‌ل خواستی پین‌زانین و ناو‌بردنايه ، نه‌ك له‌گه‌ل پین‌شیل‌کردن و زه‌وت‌کردن‌دا !. خوالی خوش‌بوو ، مامۆستا مه‌لا عبدالله‌ی چروستانی (۱۹۰۰ - ۱۹۸۸) بۆی گێرامه‌وه ، فه‌رمووی : شیخ قادری سنه ، که زانایه‌کی زۆر گه‌وره‌و به‌توانا بووه - باپیری شیخ له‌تیمی دانسازه که بۆ یه‌که‌م جار رافه‌ی کتیبی « ته‌ذیب الکلام » ی مه‌لا سه‌عدی ته‌فتازانی ئه‌کات ، ئه‌نیرۆ بۆ مه‌وله‌وی تا ته‌ماشای بکات ... که مه‌وله‌وی سه‌یر ئه‌کا شیخ قادر له‌به‌راویزا گه‌لێ تیبینی نووسیون و ، له‌گه‌ل هه‌موو چاریکیشا نووسیویه‌تی « قلت » ، واته‌ « وتم » ئه‌ویش دوا ی لێ بوونه‌وه له‌پیاچوونه‌وه‌ی کتیبه‌که ، وه‌ك تیبینی و ره‌خنه‌یه‌کی ناراسته‌کراوی زۆر جوان و به‌جێ ئه‌م دوو دێره بۆ شیخ قادر ئه‌نووسی :

با (قلت) نه‌وی له‌که‌لامتا

نه‌ك نه‌دامه‌تی بێ وه‌شانتا

سه‌د سال بیوری و کلکی هه‌ل‌باچی

له‌ده‌ست ساحێو مال هه‌رگیز ده‌رناچی !!

(مه‌وله‌وی) به‌ك که ئه‌مه ریبازو بۆچوون و روانگه‌ی ره‌خنه‌ی کاریگه‌ری بێ ، هه‌رگیز به‌لای ئه‌ودا نه‌چووه سه‌رو گوتلاک و کلکی بهره‌می هه‌یج که‌سێ هه‌ل‌باچی و بیکا به‌هی خۆی و !! له‌ئه‌نجامیسا ، دوور له‌و ، په‌شیمان و شه‌رمه‌زار بێ !:

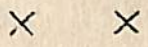
(٤) مه‌وله‌وی گه‌لێ کاری کردۆته سه‌ر شاعیرانی هاوسه‌رده‌مو

دوا ی خۆی :

ئه‌وی بیه‌وی چیژی قوول له‌به‌هه‌شتی به‌رینی هۆنراوه‌ی مه‌وله‌وی وه‌رگرێ ، پیتۆسته زۆر هه‌یمن و ئارام گوزه‌ر بکات و ، له‌هه‌ر هه‌لویتستیکا کۆلێ ورد بێته‌وه ، به‌م چه‌شنه‌و پاش ماوه‌یه‌کی گونجاو ، ئه‌بێته‌به‌روانه‌ی هۆگری گونزاری هه‌میشه‌به‌هاری پیر گولای ئه‌م به‌هره‌مه‌نده هه‌لکه‌وتوووه

لهوانه‌ی که له سردده‌ی ژبانی مه‌وله‌وی دا ، ئەم رییازەیان
 گرتۆتەبەرۆ ، نامە‌ی له‌خۆشە‌ویستی که‌یل و پر له‌ ریزو پێ‌زانی‌ن و
 سەر‌سەرمانیان بۆ‌ نووسییۆه‌و ، ئە‌ویش وه‌لامی دا‌ونه‌تە‌وه ، له‌ دی‌وانه‌که‌یا ،
 که‌ مامۆستای به‌‌تواناو هیژا مه‌لا عبدالکریمی مدرس له‌چاپی‌داوه ، ناوی
 هه‌ندیکیان هینراوه ، که‌ هه‌ریه‌که‌یان بۆ‌ خۆ‌ی له‌خۆ‌یا ده‌ریابه‌کی ئە‌ده‌ب و
 زانیاری سە‌رده‌می خۆ‌ی بووه‌و ، که‌ لیک‌یش شانازیان به‌‌وه‌وه‌ کردووه‌ که
 نامە‌ی پر له‌ سۆزبان په‌سه‌ندی دی‌وانی ئە‌ده‌بی مه‌وله‌وی بووه‌و ، به‌
 به‌‌لگه‌‌نامە‌ی به‌‌رزو پێ‌هاوتایان زانیوه . . له‌و شاعیر و زانایانه‌ش ، شیخ
 مۆمنی‌سازانی ، شیخ‌حه‌سه‌نی‌سازانی ، شیخ‌یوسفی‌نۆسمه‌یی ،
 خالۆ‌ی‌کوماسی ، شیخ‌عه‌زیری‌جان‌ه‌وه‌ره‌بی ، شیخ‌عبدالله‌ی‌داخی . . .

دوای سە‌رده‌می ژبانی مه‌وله‌وی و تا ئە‌م‌رۆش ، به‌‌تایبه‌تی شاعیرانی
 (شیوه‌ی‌گۆران ، واته‌هه‌ورامی) هه‌موویان ، که‌م و زۆر ، کاری‌قوول‌ی
 گیانی‌هۆنراوه‌ی مه‌وله‌وی له‌ به‌‌هه‌مه‌کانیانا دیاره ، گومانی‌تیا‌نییه‌که‌
 ئە‌م‌ره‌نگدانه‌وه‌یه ، تا‌دیرین‌رۆژگار هه‌ر به‌‌رده‌وام و درێژه‌دار ئە‌بێ‌ ،
 چونکه‌ به‌‌راستی مه‌وله‌وی په‌لی‌پێ‌ سنووری‌کیشاوه‌ به‌‌سه‌ر هه‌موو‌لایه‌نه
 پر له‌ فه‌لسه‌فه‌کانی ژباناو ، هه‌میشه‌هاوچه‌رخ و هاوده‌م و هاوه‌ستمانه‌و
 ئە‌رکی‌سه‌رشانی هه‌مواتیشه‌ که‌ زۆرتر جیهانی‌به‌‌رین و فراوانی ئە‌م
 بلیمه‌ته‌پیشکین و ، تۆژینه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی له‌سه‌ر بکری .

میرزا عبدالقادری‌پاوه ، ۱۸۳۴-۱۹۰۷ ، هه‌رچه‌نده‌ به‌‌تەمه‌ن له‌
 مه‌وله‌وی‌زۆر بچووکت‌ر بووه ، له‌گه‌ل ئە‌وه‌شا له‌گه‌ل مه‌وله‌وی‌دا
 هه‌لس‌وکه‌وتی‌زۆری هه‌بووه‌و ، گه‌نێ‌ هۆگری‌بووه‌و ، ئاگاداری‌باری
 ژبانی‌به‌‌کتر بوون ، مامۆستا عبدالله‌ی ئە‌قده‌سی - ی شاعیر ، ۱۹۲۱ -
 ۱۹۸۶ بۆ‌ گێ‌ر‌مه‌وه ، وتی : جار‌یکیان میرزا عبدالقادر ئە‌چێ‌ بۆ‌ سه‌ردانی

دوا دیریشا تکای چاره و رینمایى ایج نهکات ، چونکه مهولهوی ، که
خالوی کوی زوخاله و خهمخوری همووانه حکیم و داناو تهگیر کوری
کارانه ..

خالوی تهسکین بهخش دل پر زوخاوان
گرهی کوی پهستیم گهردون شکاوان
نالهی ناخو داخ ، هوونهی همرسی چه
گمرداو ، گنج داو ، گنجیای اوولی خهم
خهریکی نازار دهردی فیراقم
تانی تای تاقت نه تاقت تاقم
نالهم بیزارهن جهی گشت دهردهوه
مهر ههی کهروون کوچ نهوتوی پهردهوه
بهکجار چه دووریت تای حهیات بریان
کوورهی نارزهووی توی دهروون گریان
مودارام چیشهن ئیفلاتوون کهمال
حهکیمهکهی دهرد ، خالوی کوی زوخال !!

شایانی وتنه دیوانی نهم شاعیرهم ناماده کردوه بو چاپو ، دوو
ساله له دهزگای رۆشنیری کوردی بهو چاوه پیتی سه ره نهکات ...
مهولهویش به هونراوهیهکی شهش دیری وهلامیکسی خنجیلانهو
ئاگراوی نه داتهوه . شایانی باسه نهم شیعرهی مهولهوی له دیوانه کهینا
نی بهو بلاویش نه کراوتهوه ... له وهلامی نامه کهی سه ودایی دا مهولهوی
نه لسی :

توی دهروون وه نیش زامانی خهتر
کهیلهن جه هووناو ، مهوجش وست وهسهر

ھاژە و سەت وەسەر گشت کۆنە زامان
 کولیانۆ جە نو ، سەرکەرد نە دامان
 کریان و چزیان ، قرچەش دا نە جەرگ
 قەلۆزەهێ زوخواو رەنگین کەردش بەرگ
 وەشتەرەن ئازیز مەرگ جەهێ ژبانە
 ھەر ساتی سەد رەنگ مەگری بەھانە
 جۆی زۆخ جارێبەن شەو جە زامان
 تەرەن وە ئەسرین یوووان دامان
 ئازیز سا وەسەن ئاخر نەفەسەن
 چکەهێ زۆخی جەرگ ، ھەرسی چەم وەسەن

واتە : ناخی دەروونم ئەوەندە کەیلی زامی ئاسۆرە ، شەبۆلی خۆیناو
 سەری کردوووە ، ھاژەهێ خستۆتە سەر کۆنە زامانم و ، ھەموویان لەنوێ
 کولانەتەووە خۆیناویان یژایە دامینم ، وا قەلبەزەهێ زوخواو بەرگمی
 رەنگاو رەنگ کردوووە ، قرچە لە ھەناوم ھەستاوە ، ئازیزەکەم ، مەرگ
 گەلج لەم ژبانەم خۆشترە !! وا تۆش ھەردەمەهێ جۆرە بیانووبەکم پێ
 ئەگری !!

شەوان جۆگەهێ خۆین و زوخواوان لە زامەکانمەوہ سەرئەکا ،
 رۆژانیش دامینم بە فرمیسک تەرۆ پاراوہ .. لە دوادێرا بەمچەشنە
 یووی تکای لێ ئەکاو ئەلێ : ئازیزەکەم ، تکام ھەبە ، ئیتر بەسە ، وا
 دوأھەناسەمە ، تەنیا چاریک لای من دەستکەوێ تەنیا کزەو زوخواوی
 جەرگم و فرمیسکی چاوەکانمە ...

پیرەمێردی نەمیش لەعاستی خۆبەوہ ، زۆر زۆر ئەمەکیدارو
 مەردانە ، باسی کاری کاریگەری مەولەوی ئەکات لەسەر رێبازو رێرەوی
 دووو درێژی بەرھەمی ھۆنراوہی بەرین و فراوانی خۆی ... بۆ ئەم

مه‌به‌سته‌ش وا چاکتره سه‌یریکی رۆژنامه‌ک‌هی بکه‌ینو ، بزانی‌ن له
 ژماره - ۴۰۹ ی (ژیان) دا ؛ رۆژی ۱-۹-۱۹۳۴ ، چۆن وه‌کو
 دیوانه‌یه‌کی که‌مه‌ندکیش کراوی مه‌وله‌وی ، به‌ سۆزیک‌ی زۆره‌وه‌ نه‌ئین :
 مندال بووم ، له‌بیرمه‌ جارێ مه‌وله‌وی هاته‌ مائی ئیمه‌ ، قاپووتیک‌ی کورکی
 سه‌وزی له‌به‌ردا بوو ، منیان خسته‌ باوه‌شیه‌وه ، ده‌می ماچ‌کردم و ، له
 ده‌می ده‌م ماچ‌کردن‌دا ، چاو‌م به‌ چاوی که‌وت ، بروسکه‌یه‌کی پر‌خنده‌ی
 نین ئه‌بووه‌وه ، نه‌و چاوانه‌ که‌ له‌ دوا‌یی‌دا کو‌یر بوون ، چه‌ند جوانو
 پڕماناو جازبیه‌دار بوون !!... » .

به‌م چه‌شنه‌ بۆمان ده‌رئه‌که‌وی ، که‌ پیره‌مێرد هێشتا بۆنی شیری
 خاو له‌ ده‌می هاتوه‌وه ، خوا بۆی کردوه‌وه ، بووه‌ به‌ ده‌رویشی هۆگری
 گیانو ره‌واتی مه‌وله‌ویی ، کانی ئه‌ده‌بو و زانی‌نو به‌هره‌و توانای یه‌زدانی ..
 پاشان پیره‌مێردی شاعیر زۆتر ئه‌م لایه‌نه‌مان بۆ ساخ ئه‌کاته‌وه‌و ، له
 هه‌مان ژماره‌ی رۆژنامه‌ی (ژیان) داو له‌ هه‌مان با‌سا به‌ ناوی
 « مه‌وله‌وی ی ئیمه‌و مه‌ولانای رۆمی ، نه‌ویان نه‌ی ، نه‌میان ناله‌ی
 مه‌عدوومی » نووسیه‌تی : « ئه‌وه‌م له‌بیرچوه‌وه ، که‌ یین‌گه‌یشتم و که‌وتمه
 ناوه‌وه ، شه‌یدای شیعرو ئاوازی خۆش بووم ، خوا لیتی خۆش‌بین ،
 « عزیز نامینه‌ » گۆینده‌یه‌کی یین‌هه‌متا بوو ، شیعری مه‌وله‌وی ئه‌مه‌نده
 جوان ئه‌خوینده‌وه‌ گه‌ته‌ی له‌ ئاوازی خۆش‌ترو ، ئاوازی له‌ گه‌ته‌ی ... »

دوا‌یی پیره‌مێردی شاعیر نه‌ئین : « ... به‌هۆی گۆرانیی عزیز
 نامینه‌وه‌ خووم دایه‌ مه‌وله‌وی ... » ئنجا له‌ وینه‌یه‌کی زۆر چڕو پڕو
 کورتا پله‌ی مه‌وله‌وی ئه‌خاته‌ به‌رچاومان و نه‌ئین : « ... هه‌تا لیتی ورد
 ئه‌بوومه‌وه‌ پڕ رۆح‌تر بوو ، تا گه‌یه‌ پابه‌یه‌ک له‌ رۆم و عه‌جه‌م و عه‌ره‌ب‌دا
 یه‌ مه‌عنا له‌و بلند‌ترو به‌مه‌عنا‌ترم نه‌دی ... »

به لحن ، نهم کارتخ کردنه هر بهمه وه نموه ستاو ، نهم پیوه نندی به
 رهوانی به قووله گه یشته راده بهك كه رهوانو گیانی پیره میترد بوونه هوگری
 همه میشه بی و نهمری سه رچاوهی ره سنی مهولهوی و ، سه ره نجامیش
 به چاپ گه یاندنی زوره بهی زوری سه ره کانی مهولهوی بوو له سالی
 ۱۹۳۵ دا . . . لاپه ره ی بهری ده سته راست وشه ی « نهم سل » ی بو
 داناوه ، بهمه به سنی ره چه لهكو چاوگی شه ره کان ، كه زاده ی هه ناوی
 مهولهوین و ، به شیوه زاری هه ورایی داریتز راون ، لاپه ری به رانیه ریش
 وشه ی « روح » ی بو داناوه ، كه گورینی دیره به دیره بو شیوه ی کرمانجی
 خوارو ، بهم شاکاره ی پیره میترد ، هو نراوه کانی مهولهوی له کوردستانی
 باکووردا زورتر بلاو بوونه وه ، مهولهویش زیاتر ناسراو ، دیوانه وشه ی دای
 هو نراوه ی گه لحن زورتر بوون . . . ماموستای شاعریش به ریز کاک
 حسیب قهره داغی به کیکه له م شه ی دایانه و ، گه لحن جاریش به شانازی به وه ،
 به رانیه ر به مهولهوی مه زن بانگی دیوانه بی خو ی هه له نهدات . .

له گو فاری به یان دا ، ژمنزه - ۹۵ - نیسانی ۱۹۸۴ ، له ژیر
 سه رباسی « هو نراوه ی هه نندی شاعری شیوه ی گوران له دیوانی
 پیره میتردی نه مردا » ، وه كو دهس پیش خه ری بهك ، ناماژم بو هه نندی
 هو نراوه ی مهولهوی كرد له تویی دیوانی پیره میتردی نه مردا ، له گه ل
 هه ندیکی تردا ، كه خواستوونی و ، نه خودی پیره میتردو ، نه ناماده كهری
 دیوانه كه ، ماموستا محمد رسول هاوار ، هیچیان ناماژم نه وه یان
 نه كرددوه كه هو نراوه ی مهولهوین . . .

به م چه شنه و ، روژ به روژ زیاتر جیهانی پر له هونه رو به هه ری
 هو نراوه ی مهولهوی روونتر و دیارتز نه بی . . . دووباره ش نه یلیمه وه ،
 كه نه رکی سه رشانی هه مووانه ، زورتر لیتکولینه وه و توژینه وه و
 لیتکلده وه و دیراسه ی شه ره کانی پیشکesh بکری ، تا بگهینه راده بهك

مافی خۆی بدهینیو ، ئیمەش پێشیارو ، شایانی ئەمەکو پێزانینی
دروست بین ...

مایە شادیی هەموانیشە کە لە سالی رابوردوودا ، ۱۹۸۶ -
۱۹۸۷ ، کاک ئەنوەر قادر جاف یەکەم کەسێ بوو کە بەلگەنامەی دوکتۆرای
لەسەر نەم میری شاعیرانە بە دەست هێنا ، هیواداریشین ، لەمەودواش
هەرچۆن لەسەر شەکسپیر ، هەموو سالی بە دەیان بەلگەنامەی بالا
وەرئەگیرێ ، لەسەر مەولەوی کوردیش بە هەمان دەستوور بەلگەنامەی
کارامەو بەجێ وەرگیرێ و چاوی هەسوان روشنتر بێ ...

لە کۆتایی دا ، ئاوات ئەخوازم ، کە هەموو شەیدایەکی وشەیی
کوردی بگاتە عاستێ کە یەکه و راست لە هەموو شێوە زارە ئەدەبی یەکانی
کوردی بگات ، تا یەکسەر ، لە سەرچاوە رەسەنەکانی ئەدەبە بەپیتە کەمان ،
دانەیی مرواری و ئاوی ژبان هەڵینجێ و بتوانێ کەمێ لە زمانی زۆر
فراوان و بەرینی کوردی دا شارەزا بێ و ، پێویستی بە گۆرین نەبێ لە
شێوەیە کەوێ بۆ شێوەیەکی تر ، دیارە ئەم گۆرینەش وزەییەکی زۆری
گەرە کەو ، تواناو ماوەییەکی زۆر گرنگ و بەنرخ لە مێژۆف دایە بێ لە گەل
ئەو شە چێژی نەژادە کە نادا ... کارە کەش هەر کەمێ خۆماندوو کردنی
ئەوئێ و هێچێ تر ، ئەنجامە کەشی زۆر بەکەلک و بالایە ..
ئێتر ، سوپاس ...